

דרכי חיים

מזל רע

חתת "מזל טוב"

החתן נתקף בחלומות זיוועה וכיטל את טכס הנישואין

ההודעה שהגיעה לבית-מישפחת הכלה יומיים לפני החתונה היתה מהממת. "התחרטתי!" ביקש החתן למסור לאשתו-לעתיד. "החלטתי שלא להתחתן איתך ואני מבטל את הנישואין."

נימוקו של החתן, אברהם סוגד בן ה-27, לשינוי הבלתי-צפוי שחל

כזה כחן עם בחורים אחרים

בתוכניותיו היה יוצא-דופן. המועד שבו עתיד היה סוגד לשאת לאשה את רעייתו-האסייה, בת ה-20, נקבע שנה מראש, חודשיים לפני ה-חתונה טבע אחיה של הכלה בים לרברי החתן שהתחרט. פגעה בו הטביעה קשות, מפני שגם שני אחיה של חברתו הקודמת נפטרו בתקופה שהיה עימה בקשרים. בין אברהם לבין אחי כלה, אורי, שהיה בן 24 כאשר טבע, שררה ידידות עמוקה. "היינו ממש כמו אחים", סיפר אברהם, "המתי גורר על עמם מישפחתו בשיכון תל-גיבורים ביפו. תמיד הבנו איש את רעהו והיו לנו הרבה חוויות משותפות. באיזשהו מקום הרגשתי אשם במוות. כמו במוות שני ה-אחים של חברתי הקודמת. זה השפיע עלי קשה מאוד. היה נדמה לי שיש איזה מזל רע, שרודף אחרי, וקיבלתי מזה חלומות-זיוועה בלילה."

האח אורי טבע בחוף-אגונים ב-בתיים, ליד מלון פאן-אמריקאן. זעזוע נפשי. הזעזוע שפקד את אברהם, בעיקבות מיקרי המוות הללו, לא נראה בעיני מישפחת הכלה כנימוק משכנע לביטול ה-נישואין. אחרי שהתאוששה מן ההלם הראשוני שפקד אותה, הגישה מירי באמצעות פרקליטה, עורך-דין ניסים דותן, תביעת-פיצויים בסך 100 אלף שקל. נגד מי שהיה אמור להיות בן-זוגה-לחיים. להקין קטעים נבחרים מי תוך כתיבה-תביעה:

לפני זמן הכיר אברהם את מירי, ובין השניים נקשרו קשרים אינטימיים, אשר הלכו ונתהדקו ב-משך הזמן. הם יצאו ברציפות והיו ידועים בין מכריהם כמי שנתארוס. זה לזה. שנתהדקו היחסים שבין שני הצדדים, ביקש אברהם את ידה של מירי והבטיח לשאתה לאשה.

משנתקבלה הסכמת ההורים, נקבע מועד לעריכת החופה. משסוכמו התנאים הכרוכים בנישואין הודפסו ההזמנות לטכס הכלולות, אשר נשלחו לבני מישפחה ולמכרים. יומיים לפני טכס הכלולות הור-דיע הנתבע לתובעת ולבני-מישפחתה, כי הוא חוזר בו מהתחייבותו לשאת אותה לאשה וכי הוא מבטל את טכס הכלולות.

ההודעה ניתנה באופן מפתיע ובלתי-צפוי והייתה את הכלה ב-הלם, פגעה בה ובבני-מישפחתה קשות, וגרמה לה לזעזוע נפשי עמוק אשר ממנו לא התאוששה עדיין, וגרמה להם בושת-רפנים, צער וסבל ונזקים כספיים, חומריים ונפשיים קשים ביותר.

עד כאן קיטעי התביעה. אברהם עובד כסכנאי באר-טל. מישפחתו עלתה מאיראן וגם בני-מישפחתה של מירי כהן-אסיה הם בני אותה ארץ. זאת היתה אחת הסיבות ליחסי הקירבה שבין שני המישפחות ולהסכמתן ההדדית לנישואין. אולם עתה ניצבות ה-מישפחות משני עברי המיתר. באמצעות פרקליטה, עורך-דין דרור מקרין, הגיש אברהם כתבי-הנגנה לבית-המשפט, שבו הוא מבקש את גירסתו. "אין כל ביסוס לתביעה", טוען מקרין, "ואין מדובר אלא בניסיון לאלץ את הנתבע לשאת את ה-תובעת לאשה ו/או לסחוט ממנו כספים, אשר אינם מגיעים לתו-בעת."

אברהם לא הודיע על ביטול כוונתו לשאת את מירי לאשה, אלא שהוא לא היה מסוגל, מבחינת מצבו הנפשי, לשאתה לאשה. ב-מועדים הרלוונטיים היה מצבו ה-נפשי קשה והיה שרוי בדיכאון. שופט או רב. בתחילת אוגוסט טבע אחיה של מירי. מות האח השפיע על אברהם קשות והוא נקלע למצב של דיכאון. תיחרה מאת, אמה של מירי, בהתנהגותה לאחר מות בנה, החדירה באברהם שחדים. אולם היתה משתוללת עקב צערה, בוכה ומתאבלת על מות בנה בצורה שפעלה לרעה על אברהם.

"כאשר טען באוזני מירי ש-אינו חש בטוב והוא מקבל טיפול, היא הטיחה בו שאין זו חתונה עבורה אלא אבל. אחרי כמה ימים התנצלה בפניו ואמרה שגם היא לא מסוגלת להיגמד ביום שנקבע. "אחרי ביטול החופה המשיכו הצדדים להתראות ואולם יחסיהם לא חזרו לתיקנם. התובעת הפעילה על הנתבע לחצים לקבוע שוב מועד לחתונה - דבר שנבצר מהנתבע לעשות, לאור מצבו ה-נפשי."

"התובעת יוצאת בחברת גברים אחרים וטענתה כי נגרמו לה נזקים נפשיים אין בה כל ממש. לאור כל האמור, אין בכל נסיבות העניין מקום לחייב את הנתבע בסכום פיצויים כלשהו."

אחרי שהמיסמכים כבר הוגשו לבית-המשפט, החליטה שתי ה-מישפחות לנסות ולאחות את הקרע בכוחות עצמן. בתיווכו של אחד הדוידים נערכה פגישה בין מירי ואברהם, שבמהלכה שוחחו, כמובן, על הפרשה המביכה. "אני בכלל לא מבין את קרה כאן", אמר אברהם, "בסך-הכל היינו שנינו במתח נפשי ולא היינו מסוגלים להתחתן. כל העניין ה-נפח יותר מדי. לא צריך בית-מישפט ולא צריך לריב. אני כבר שכחתי מכל מה שקרה."

מירי לעומת זאת, שהיא פועלת במיפעל חזיראן בחולון, עדיין זר-כרת את מה שעבר עליה, אך גם היא גילתה נכונות להתפייס. ב-הסכמת המישפחות סיכמו השניים לחדש את המישפחה למשך שני עיים נוספים, ואם הכל יתנהל ב-תקופה זו על מיימנות, יתקיים טכס הנישואין כרת וכדין.

זירזיני

הוא שמו של שחקן נבחרת ברזיל. בקריאה זו מעודדים אוהדי שימשון את קפטן קבוצתם הנערץ, גידעון דמתי, כשהקבוצה

ברזיל הקטנה בכרם

יפו הם נראו מעטים. אולם הקריאה "זירזינו!" הידהדה היטב במיגרש, שבו הוביל גידעון דמתי, מלך השכונה, את קבוצת שימשון. בכרם משווים אותו ב-גאוה לשחקן זירזינו שכיכב ב-נבחרת בראזיל המפוארת.

תשעים הנקות של המישחק נגד מכבי יפו שינו ללא הכר את האווירה במחנה השימשונים. הם לא חלמו על שבת קודרת כלי-כך. כהרף עין נמחק טעמה של ה-שבת הקודמת, שבה סימו כמנצח חים על כתפיהם של האוהדים, שצהלו משימחה. אחרי השער ש-ספגו מיהר כל שחקן לחמוק מהמיגרש במבט מושפל.

"הילדים האלה התחילו לשחק כדורגל במיגרש חול", אמר לוי מנוח, בנו של המוכתר מהכרם, "היום זהו מיגרש החגיגה של שוקי הכרמל."

המתנה של שרגא

כ? נער בכרם נולד עם החוש למישחק. מי שאין לו כסף לרי-כוש כדורגל מחדר כדור טניס. "רעדתי אז מרוב התרגשות", אמר לוי מנוח, בזוכרו את היום שבו מונה גידי דמתי לקפטן בנב-חרת הלאומית של ישראל. אולם, לצד ההתלהבות מהישיגי הקבוצה השכונתית עולה וצפה הבעייה הכספית המלווה אותם. קופתם רי-קה ואין להם אפשרות לפצות את שחקניהם הנערצים במענקים כסי-פיים, כפי שמקובל בקרב הירי-בים. אין להם גם מיגרש, שיס-מקופחים בסמטות הכרם, הם מקנאים בשכניהם בשכונת ה-התיקווה, שם בנתה העירייה מיגרש לקבוצת בני-יהודה. בכל שנה הם חולמים מחדש שהישיגי קבוצתם יפנו אליהם את תשומת-הלב.

שני של מישחקי הגומלין על מיגר-רשי הכדורגל, הופנתה כל תשור-מתיחלב אל השימשונים. באוויר ריחפה השאלה: האם הם יוכלו לערער את מעמדה של האלופה? בכרם הסתפקו בהישג מר-שים: המקום השני בטבלה. אולם זה לא הקנה להם משום מה כר-תרות כמו לקבוצות האחרות. ש-פיגרו אחריהם בטבלה. ערב מיש-חק הבכורה שנערך בשבת הם חלמו סוף-סוף להצליח. בכרם חיי-כו לחגיגה.

"לנו יש רק מאה חמישים אר-הדים", אמרים בכרם, "אולם אנח-נו כמו אלפים". אכן, מול ה-יציעים המלאים של אוהדי מכבי

נחנו מריחים את הני-שחקן כמו את הג'חנון. אמרו אוהדי קבוצת שימשון ב-שבת בבוקר. אחרי ארוחת-הצהר-ריים יצאו כולם לסימטות השכר-נה, כדי לנסוע למישחק הכדור-רגל. הם מלווים את שימשון בכל-שבת.

מחצית משחקי הקבוצה הם בני הכרם, והקבוצה כולה מוזהה כקבוצת הכדורגל של הכרם - קבוצה שהיא סמל של פרבר ואשר בה כל שחקן משחק למען המישפחה. קבוצה קטנה שהצליחה לאיים על קבוצת הפועל תל-אביב, הנחשבת לאימפריה.

עם תחילת הסיבוב ה-נפשי.

לא על כפיים

האוהדים מהכרם לא נטשו את שח-קני שימשון גם ביום של הפסד. אבי-נועם עובדיה והקפטן גידעון דמתי לא נישאו הפעם על כפי האוהדים.